יום ה', כ"ח בסיון תשס"ד (17 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[המשך המאמר מאתמול] ...לאחר זמן קצר יוצאים ממנו במהירות. השוטרים דלקו אחרי שני הצעירים ועצרו אותם באיומי אקדח. תוך כדי בדיקה ראשונית של החשודים נשמע פיצוץ בבית השר...

הפיצוץ גרם להרס של דלת הדירה, של רהיטים ושל זגוגיות ופגע גם בדירות סמוכות. המשטרה העריכה את משקל המטען בחצי קילוגרם. שני החשודים במעשה הועברו לתחנת המשטרה, שם זוהו כאנשי לח"י לשעבר: **עמוס קינן**, שהיה אז עיתונאי צעיר (24), חבר מערכת 'הארץ' ובעל הטור ההומוריסטי 'עוזי ושות'' בעיתון זה; ו**שאלתיאל בן-יאיר** (29), עובד חברת 'מקורות' בתחום חומרי הנפץ שהיה בעברו קצין ומומחה חבלה בצבא הקבע. השניים התוודעו זה לזה מיד לאחר ההכרזה על קום המדינה, בקורס צה"לי שנועד לחייל את יוצאי מחתרת לח"י. חקירת המשטרה באותו לילה הביאה גם למעצרו של נהג המונית ויליאם (**ויל**י) **שטיינר**, חברו לחדר של בן-יאיר. בחדרם נמצאו כלי נשק וחומרי נפץ.

שלושת החשודים הובאו למחרת לבית המשפט ממקומות מעצר שונים. קהל רב מילא את רחוב בן-יהודה הסמוך, והחשודים נופפו לשלום לעבר מכריהם מן הקהל. החשוד שטיינר שוחרר בערבות, ואילו נגד שני החשודים העיקריים הוצא צו מעצר ל- 15 יום. לחקירת החשודים בבית משפט השלום הגיע קהל רב, והשופט ח' בנטל נאלץ לצוות על סגירת הדלתות. בתום ארבעת ימי החקירה, שבהם ישבו הנאשמים אדישים ושתקו כעצת סנגוריהם, החליט השופט להעמידם לדין בפני בית המשפט המחוזי. הסעיף החמור ביותר בכתב האישום החשיד את הנאשמים ב"גרימת נזק בזדון לדירה על ידי פיצוץ חומר מתפוצץ בשעה שנמצאו אנשים בדירה", עבירה שעונשה המקסימלי מאסר עולם.

כחודשיים לאחר מכן, ב-כ"ד באב תשי"ב, [15.8.52], נפטר פנקס באופן פתאומי בחדרו שבבית המלון 'המלך דוד' בירושלים והוא בן 57. כמעט בכל העיתונים הופיעו כתבות הערכה על אישיותו ופועלו, אך **רק** 'הצופה' התייחס לפיצוץ שאירע בדירתו פחות מחודשיים ימים קודם לכן. גם ראש הממשלה דוד בן-גוריון העלה על נס בהספדו בממשלה את פועלו של פנקס, **אך לא התייחס להתנקשות אפילו ברמז**. פנקס לא האריך ימים כדי לראות את המשך משפטם של החשודים בניסיון ההתנקשות בו, אך הספיק להבחין שהמשפט נערך באווירה פורימית, שהחשודים זוכים לקריצת עין אוהדת מגורמים בכירים בצבא ובמשטרה, וששופט מחוזי מתרץ את שחרורם בערבות בכך שאם יצאו לחזור על המעשה [הם] לא יברחו מן הארץ.

לא מן הנמנע שהטמנת הפצצה ליד דירתו, וההתנהלות שלאחר מכן פגעו בנפשו של "איש ההליכות המתונות", כפי שתואר ב'הארץ', והביאו למותו בטרם עת. כך גם טענה אלמנתו. ביום י"ז באלול [7.9.52] נפתח משפטם של קינן ובן-יאיר בפני השופט המחוזי. בפסק הדין קיבל השופט, זאב צלטנר, את גרסת הנאשמים. כמו כן ניקה את הנאשמים מן האשמה של אי-מניעת פשע, בקובעו: **"אינני יודע על שום חובה חוקית של האזרח לעזור למשטרה בצורה זאת".** בעיתונות הישראלית מן החודשיים שקדמו לאירוע קשה

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[24]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[22]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ח בסיון תשס"ד (17 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

למצוא הדים למתח שהביא להתנקשות, לבד מהדיווחים על המחסור בדלק - "סבל רב להמוני העם מהגבלות התחבורה". [http://www.makorrishon.net/article.php?id=981]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 19[24]

יום נעים ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20[22]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.